

РЕШЕНИЕ

№ 1375

гр. София, 27.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 13.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **14032** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на [фирма], чрез адв. В., срещу заповед № РА-18-41 от 21.10.2019г. на главния архитект на СО, с която се нарежда на жалбоподателя да премахне незаконосъобразно поставения РЕ върху фасадата на жилищна сграда на адрес: [населено място], [улица].

Жалбоподателят сочи, че РЕ е поставен въз основа на заповед № РТР19-РД56-85 от 24.04.2019г. на кмета на район „Т.“ върху предпазна мрежа, а не чрез поставяне на рекламно съоръжение, поради което не е необходимо разрешение за поставяне. Не е налице отклонение от одобрения проект, тъй като предпазната мрежа е монтирана върху скелето. Временно ремонтът по фасадата е прекъснат поради неотложна нужда от ремонт на покрива, установена с анекс, подписан със собствениците на сградата на 10.06.2019г. По предпазната мрежа не е изградена ел. инсталация, а само е започната подготовка за изграждане на такава във връзка с внесените проект за изменение, която не се използва за осветяване. Сочат се нарушения в процедурата по издаване на процесната заповед – липса на констативен акт, издаден от служители на районната администрация. Неправилно е приложен и материалния закон – като за РЕ, вместо по реда на чл. 73 от наредбата на общината. Поради това се иска отмяна на процесната заповед. Претендират се разноси по списък. Подробни съображения се излагат в писмени бележки по съществуването на спора от 20.02. и 21.02.20г.

Ответникът по оспорването – главния архитект на СО, в представено по делото писмено становище от 13.12.2019г. навежда доводи за неоснователност на жалбата

като моли тя да бъде отхвърлена, тъй като към момента на издаване на процесната заповед жалбоподателят не притежава изискуемото по чл. 57, ал.1 от ЗУТ разрешение за поставяне. За целта е съставен констативен акт, връчен на жалбоподателя на 25.09.2019г. Не са налице и нарушения на материалния закон. Обектът представлява РЕ, поставен върху фасадата на жилищна сграда, а не рекламна дейност върху покритията на строително скеле. Скелето не съответства на одобрения проект, като не са изпълнени стъпки към металния постамент към [улица]. Изградена е ел. инсталация в отклонение от проекта. Не се извършват ремонтни дейности, като скелето се използва само за реклама. Поради това се иска отхвърляне на жалбата. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя. Подробни съображения се излагат в писмени бележки по съществото на спора от 19.02.20г.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

На жалбоподателя е разрешено да извършва рекламна дейност върху площта на покритията на строителното скеле по времена ремонтните работи на двете лицеви фасади на сградата с административен адрес [улица], за срок от 1 год. съгласно приложен календарен план-график на ремонтните дейности в периода 01.05.2019г.-30.04.2020г. съгласно заповед № РТР19-РД56-85 от 24.04.2019г. на кмета на район „Т.“. Към заповедта е приложен план-график на л. 18, съгласно който в периода септември – октомври 2019г. по фасада изток следва да се полага топлоизолация, а по фасада юг - да се полага шпакловка върху изолация. Горното се извършва на основание договор за ремонт по фасади чрез рекламна дейност от 29.08.2018г., сключен между ЕС на сградата и жалбоподателя със срок от една година. На 25.07.2019г. е довнесена документация в район „Т.“ с предложения за изменение в проекта като скелето се закрепва по друг начин, вместо с колони, стъпващи върху тротоара, а голяма част от ремонтните дейности да се извършват по въжен способ. За част от ремонтите при необходимост ще се изгражда работно скеле, фиксирано към фасадата, като същото няма да присъства през целия период на договора. Освен това се предлага да се извърши първо ремонт на покрива, а след това на фасадата. Поради това се иска удължаване на срока на разрешителното. Приложен е анекс № 1 от 10.06.2019г. с ЕС, нов план-график, в който в периода септември – октомври 2019г. да се извършват ремонтни дейности по южния и западния склон на покрива, и нищо – по фасадата. Приложено е и допълнение в проектната документация относно монтирането на скелето. По делото няма данни така направените предложения за изменения да са одобрени от районната администрация. На 30.09.2019г. е довнесена документация в район „Т.“ с предложение за ел.инсталация по скелето. Също няма данни внесеното предложение да е одобрено.

На 09.09.2019г. служители на СО, район „Т.“ извършили проверка на обект „Рекламен елемент“, находящ се на фасадата на жилищна сграда на [улица], с размери по [улица],5/17,8 , а по [улица],80/17,8м. За резултатите от извършената проверка е съставен Констативен акт № 1/09.09.2019г., в който е отразено, че не е изпълнено строително скеле, което да позволява извършването на ремонтни дейности по фасадата; изпълненото на място метално скеле не отговаря на одобрения проект; не са

изпълнени стъпките на металния постамент – 4бр. към бул. В.; по монтажното скеле е изградена ел. инсталация, която не е предвидена в проекта; не се извършват ремонтни дейности по фасадата, а скелето се използва само за реклама. Посочено е, че рекламният елемент е поставен без правно основание – без разрешение за поставяне. Като нарушени са посочени разпоредбите на чл. 57а, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 57, ал. 1 и 4 от ЗУТ. Към КА е приложен снимков материал. Констативният акт е връчен лично на жалбоподателя на 29.09.2019г. като в него е указана възможността за представяне на възражения в 3-дневен срок. В указания срок са постъпили възражения, които са приети за неоснователни. Въз основа на горното на 21.10.2019г. е издадена процесната заповед, съобщена на жалбоподателя на 28.11.2019г. Жалбата е подадена на 11.12.2019г.

За установяване компетентността на издателя на акта, по делото е представена Заповед № СОА17-РД-09-622/19.06.2017г. на кмета на СО, изменена и допълнена със заповед № СОА19-РД09-934 от 01.07.2019г.

По делото е изслушано заключение на вещо лице – строителен инженер, според което изпълнената на място метална опорна конструкция, към която е прикрепена предпазната мрежа с рекламно послание, поставена на източната и южната фасада на сградата, не отговаря на конструкцията, разработена в приложения на л. 46-93 инвестиционен проект. На място не са изпълнени предвидените с проекта Ф1-7 бр., Р1-11бр. и К1-64 бр. Вместо тях са изпълнени конзоли с подкоси, закрепени към стоманобетоновите елементи на всеки от 5-те жилищни етажа на сградата и разположени в трите ъгъла м посока към прилежащите улици. Към тези конзоли са закрепени метални профили, образуващи две рамки с размери на целите фасади към улиците, към които са прикрепени предпазните мрежи. На обекта не е монтирано монтажното скеле, предвидено за извършване на ремонтна дейност по саниране на фасадите. Не е изпълнен и постаментът, стъпващ на тротоарите, чието предназначение е било да бъде опора на монтажното скеле. На място към момента няма рекламни пана и осветление. Не се извършват и ремонтни дейности. Върху част от южната фасада откъм ул. Г. е изпълнена топлоизолация, а върху част от прозорците – обръщане. Частично е подменена водосточната тръба на източната фасада. Графикът не е спазен. В одобрения проект не се съдържа част, касаеща ремонт на покрива на сградата. Вещото лице не е констатирало да се извършва такъв. В съществуващото лице уточнява, че предпазната мрежа е закрепена не върху елементите, описани в проекта, а върху друг вид елементи, разположени на същите места, като липсват средните хоризонтални елементи от проекта на фасада югоизток.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – насочена е срещу подлежащ на съдебна проверка за законосъобразност индивидуален административен акт, подадена в срок и от лице - адресат на акта, чиито права и законни интереси се засягат, с оглед което е налице и правен интерес от оспорването. По съществуващото жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган – главния архитект на СО. Функции да издава заповеди за премахване на обектите по чл. 57, ал. 1 ЗУТ на основание чл. 57а, ал. 3 ЗУТ са му предоставени със Заповед № СОА19-РД-09-934/01.07.2019г. на кмета на Столична община, с която се създава нова т.1. 35. в заповед № СОА17-РД-09-622/19.06.2017г., издадена на основание § 1, ал. 3

от ДР на ЗУТ. Поради това съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена при спазване на административно-производствените правила и в предвидената от закона писмена форма. Административният акт е мотивиран, като са посочени правните и фактически основания за издаването му. Спазена е процедурата по чл. 57а, ал. 2 ЗУТ. Съставен е констативен акт, който е връчен. Предоставена е възможност за депозиране на възражение, от която жалбоподателят се е възползвал.

При издаването на заповедта съдът намира, че не е допуснато нарушение на материалния закон. Оспорената заповед е издадена на основание чл.57а, ал.1, т.1 - без разрешение за поставяне, във връзка с чл.57 от ЗУТ и НПОРИМДЕРДТСО. Съгласно чл.57, ал.1 ЗУТ върху недвижими имоти могат да се поставят рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред, установен с наредба на общинския съвет по чл. 13а или по чл. 56, ал. 2. В процесния случай е наредено премахването на рекламен елемент, тъй като същият е поставен без разрешение за поставяне. Съгласно § 5, т.81 от ДР на ЗУТ „Рекламен елемент” е преместваем обект със самостоятелна или полусамостоятелна конструкция, който се закрепва временно върху терен, сграда или друг обект, при необходимост и с фундамент, и служи за извършване на реклама. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че не се касае за рекламен елемент, а за извършване на рекламна дейност върху площта на покритията на скелето (предпазната мрежа) за срока на строително-ремонтните и възстановителни работи върху сградата. Съгласно чл. 73, ал.1 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМДЕРДТСО) с цел финансова подкрепа за ремонт и рехабилитация на фасадите на съществуващи сгради се разрешава със заповед на кмета на съответния район въз основа на документите по ал. 5 извършването на рекламна дейност върху площта на покритията на скелето (предпазната мрежа) за срока на строително-ремонтните и възстановителни работи, но за не повече от една година. Крайният срок се вписва в разрешението, въз основа на план-графика по ал. 5. В случая е издадена заповед на кмета район „Т.“ за извършване на такава дейност съгласно приложен план-график в периода 01.05.2019г.-30.04.2020г. върху покритията на строителното скеле по време на ремонтните дейности на двете лицеви фасади на сградата. От установеното на място от районната администрация и от заключението на вещото лице става ясно, че не са налице условията по тази заповед – не е налице монтирано строително скеле и не се извършват ремонтни дейности по двете фасади. Монтираната на място метална опорна конструкция, към която е прикрепена предпазната мрежа с рекламното послание, не представлява скеле за извършване на ремонт по фасадите. Не се извършват и ремонтни дейности по фасадите, като има частично извършени такива върху част от южната фасада. Не е спазен одобрения със заповедта план график. Липсата на посочените по-горе условия води до извод, че извършваната от жалбоподателя дейност не е на основание посочената заповед, а представлява монтиране и поставяне на РЕ върху фасадата на сграда, без за това да е налице разрешение за поставяне. Вярно е, че жалбоподателят своевременно е поискал да се направят изменения в заповедта за извършване на рекламна дейност, като се допълни предмета ѝ – с ремонт на покрив, и се промени план – графика. Тези искания обаче не са уважени, а жалбоподателят е пристъпил към изпълнение на новата работа предварително, без санкцията на районната администрация. Следва да се отбележи, че

те и не могат да бъдат уважени, защото съгласно чл. 73, ал.7 от НПОРИМДЕРДТСО разрешението по ал. 1 не може да се издава в случаите на ремонти в сградата, при които не се рехабилитират фасадите, а срокът по ал.1 може да се удължи с половин година само по изключение, когато санирането на сградите включва освен фасадата, подмяна на инсталации и/или извършване на необходими възстановителни дейности по конструкцията, както и когато се налага да се извършва реставрационна дейност (чл. 73, ал.2 от Наредбата). Т.е. ремонт на покрив може да се прави само едновременно, а не вместо ремонт по фасадите. Само тогава срокът може да бъде удължен с половин година. В случая, видно от графика на л. 35-36, е предложено в периода август – декември 2019г. да се прави само ремонт на покрив, без да се работи по фасадите, което напълно противоречи на посочените по-горе разпоредби. При това положение, монтирайки конструкция за поставяне на рекламно пано, без да извършва ремонтни дейности по фасадата, жалбоподателят е излязъл извън обхвата на издадена заповед от кмета на район „Т.“ и действително е монтирал РЕ без разрешение за това. В този смисъл е и фикцията в чл. 73, ал.9 от Наредбата, която касае изтичане на срока на ремонтните дейности, но следва да се приложи и на още по-голямо основание, когато такива дейности въобще не се извършват. Съгласно чл.57а, ал.1, т.1 от ЗУТ обектите по чл.56, ал.1 и чл.57, ал.1 се премахват, когато са поставени без разрешение за поставяне.

Що се отнася до изложеното в писмените бележки на жалбоподателя относно проведена среща с главния архитект на СО на 20.02.20г., каквито и договорености да са постигнати, същите не са довели до оттегляне на оспорения акт от административния орган, поради което са ирелевантни за съда.

С оглед изложеното, като извърши проверката по чл.168, ал.1 на всички основания по чл.146 АПК, съдът намира оспорвания акт за издаден от компетентен административен орган, в установената форма, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на материалния закон, в съответствие с целта на закона, поради което жалбата срещу него се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 200 лв., определено в съответствие с чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 41 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], чрез адв. В., срещу заповед № РА-18-41 от 21.10.2019г. на главния архитект на СО.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Столична община съдебни разноси в размер на 200 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

